

RN 2022/83

Zorgplicht jegens derden. Moet een notaris gelden onder zich houden als daarop mogelijk beslag zal worden gelegd?

Hof Amsterdam 23-08-2022, ECLI:NL:GHAMS:2022:2441

Instantie	Hof Amsterdam
Datum	23 augustus 2022
Magistraten	Mrs. A.R. Sturhoofd, J.C.W. Rang, J.H. Lieber
Zaaknummer	200.303.185/01 NOT
JCDI	JCDI:ADS675213:1
Vakgebied(en)	Juridische beroepen / Notaris Invordering / Aansprakelijkheid Burgerlijk procesrecht / Beslag en executie
Brondocumenten	ECLI:NL:GHAMS:2022:2441, Uitspraak, Hof Amsterdam, 23-08-2022
Wetingang	Art. 17, 21, 22, 25 Wna; art. 476a lid 1 Rv

Essentie

Depot. Beslagverlof. Zorgplicht jegens derden.

Moet een notaris gelden onder zich houden als daarop mogelijk beslag zal worden gelegd?

Samenvatting

Na procedurele verwickelingen tussen partijen bij een vastgoedtransactie houdt de notaris nog gelden in depot op zijn kwaliteitsrekening, waarop conservatoire beslagen waren gelegd, onder andere door klagsters. Er wordt tussen de betrokken partijen vervolgens overeenstemming bereikt over de wijze van uitbetaling en de beslagen worden opgeheven. De notaris ontvangt echter voordat hij tot uitbetaling overgaat het bericht dat klagsters een verzoekschrift tot het leggen van conservatoir derdenbeslag onder de notaris hebben ingediend. De gemachtigde van klagsters verzoekt de notaris om de bedragen daarom niet uit te betalen. De notaris doet dat echter toch. Een van de klachten luidt dat de notaris zijn zorgplicht heeft geschonden doordat hij, terwijl hij op de hoogte was van de indiening van het beslagrekest door klagsters en de op korte termijn te verwachten verlopen tot conservatoir derdenbeslag, de volledig onder hem gehouden gelden heeft overgemaakt en niet de bedragen heeft achtergehouden totdat meer duidelijkheid was verkregen.

Hof: De notaris heeft - zoals in het Novitaris-arrest is benadrukt - onder bijzondere omstandigheden ook een zorgplicht voor de belangen van derden. Die zorgplicht jegens derden gaat echter niet zo ver dat een notaris zijn verplichtingen tot uitbetaling van de koopsom voor de aandelen moet opschorten in een geval als het onderhavige, waarin door klagsters nog geen derdenbeslag daarop was gelegd, maar slechts een aankondiging van een mogelijk te leggen conservatoir derdenbeslag werd gedaan. De notaris was slechts als deponhouder bij de onderhavige kwestie betrokken en het enkele feit dat eerder aan hem beslagstukken waren betekend, is onvoldoende voor de conclusie dat hij van de hoed en de rand wist. Daarbij komt nog dat, als dat

al anders was geweest, de vrees dat een van de partijen bij de depotovereenkomst een gegronde vordering van klagsters niet zou voldoen en mogelijk geen verhaal zou bieden, onvoldoende grond oplevert om, voorafgaand aan een nog te leggen beslag, te handelen alsof dat beslag al is gelegd, door de gelden onder zich te houden. Er bestaat geen rechtsregel op grond waarvan de notaris verplicht was de gelden tot die tijd vast te houden voor klagsters. De notaris heeft geen zorgplicht geschonden. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Verwant oordeel

Zie ook:

- HR 3 april 2015, ECLI:NL:HR:2015:831, *NJ* 2015/479 (*Novitaris*);
- Hof Amsterdam 23 januari 2018, ECLI:NL:GHAMS:2018:166;
- KvN Amsterdam 26 oktober 2021, [ECLI:NL:TNORA:MS:2021:20](#);
- KvN Den Haag 17 februari 2021, [ECLI:NL:TNORD:HA:2021:3](#).

Wenk

In deze luidt het verwijt, onder andere, dat de notaris is overgaan tot uitbetaling van onder hem berustende depotgelden aan de partijen bij dat depot, terwijl door een derde was aangekondigd dat daarop (mogelijk) conservatoir derdenbeslag zou worden gelegd. Aan de notaris werd medegedeeld dat het verzoekschrift tot het leggen van dat conservatoir derdenbeslag reeds was ingediend bij de voorzieningenrechter. De notaris wordt gesommeerd om in afwachting van dat beslag de gelden onder zich te houden. De notaris geeft geen gehoor aan deze sommatie en keert de gelden uit, zoals door de betrokken partijen was overeengekomen. Enkele dagen daarna wordt het beslagverlof verleend en legt de derde het aangekondigde beslag. De gelden waren toen echter reeds uitgeboekt naar het buitenland. Zowel de Kamer in eerste aanleg ('Zie ook') als het hof in hoger beroep, menen dat de notaris niet klachtwaardig heeft gehandeld. In de kern komt het oordeel er op neer dat de zorgplicht jegens derden niet zo ver gaat, dat een notaris zijn verplichtingen tot uitbetaling moet opschorten in een geval, waarin nog geen derdenbeslag daarop was gelegd, maar slechts een aankondiging van een mogelijk te leggen conservatoir derdenbeslag werd gedaan.

Het hof zet deze overweging in de sleutel van de bekende 'Novitaris' criteria van de Hoge Raad uit 2015 ('Zie ook'), die door de Notariskamer van het Hof in 2018 zijn overgenomen ('Zie ook'). Uit die jurisprudentie kan, onder andere, worden opgemaakt: "De functie van de notaris in het rechtsverkeer verplicht hem onder bijzondere omstandigheden ook tot een zekere zorg voor de belangen van derden welke mogelijkwijs zijn betrokken bij de door zijn cliënten van hem verlangde ambtsverrichtingen. Deze zorgplicht kan ertoe leiden dat de notaris gegronde redenen heeft als bedoeld in art. 21 lid 2 Wna om de van hem gevraagde dienstverlening te weigeren of op te schorten. Verleent hij de gevraagde dienst toch, dan kan dit zijn civielrechtelijke aansprakelijkheid jegens de betrokken derde(n) meebrengen. (...) Bij het voorgaande is van belang dat het de notaris, gelet op de in art. 22 Wna neergelegde geheimhoudingsplicht, niet is toegestaan zich tot de betrokken derde te richten, behoudens voor zover partijen hem daarvoor toestemming verlenen. Hij dient zijn onderzoek dan ook te verrichten op basis van informatie die hem door partijen wordt verschaft of hem anderszins ter beschikking staat. Gelet hierop en omdat de notaris niet over het instrumentarium beschikt voor een diepgaand feitenonderzoek, kan hij zich slechts een globaal oordeel vormen over de vraag of het recht van de derde een beletsel vormt (...)" Gezien tegen deze achtergrond, is het oordeel van het Hof in de

besproken zaak goed te volgen. De notariële praktijk zou ook met onmogelijke vraagstukken worden belast, indien een notaris reeds rekening zou moeten gaan houden met louter de mogelijkheid dat een derde conservatoir beslag zou kunnen gaan leggen. Alleen een daadwerkelijk gelegd beslag telt, zo blijkt uit de uitspraak van het Hof.

Het hof ging ook voorbij aan het volgende betoog van klagsters: “De kamer is bij de beoordeling van dit klachtonderdeel volledig eraan voorbijgegaan dat de notaris bekend was met de perikelen tussen [X] en [Y], [anonimiseren, auteur] enerzijds en klagsters anderzijds. Klagsters waren weliswaar geen partij bij de depotovereenkomst, maar wel partij in het geheel. Op het onder de notaris gehouden depot is in het verleden eerder beslag gelegd door klagsters dan wel de aan hen gelieerde ondernemingen. De notaris wist dus het nodige over klagsters, hij wist van de betrokkenheid van klagsters en hij wist ook dat het beslag en de vordering geen loze dreigementen waren. Hoewel hij was geïnformeerd over het verzoek om beslagverlof, heeft de notaris besloten tot uitbetaling van het volledige depot over te gaan zonder nader onderzoek in te stellen.” Het hof is echter van mening dat “het enkele feit dat eerder aan [de notaris] beslagstukken waren betekend, (...) onvoldoende [is] voor de conclusie dat hij van de hoed en de rand wist” en, zelfs als dat anders was geweest, dan nog is er volgens het hof “geen rechtsregel op grond waarvan de notaris verplicht was de gelden (...) vast te houden voor klagster” in afwachting van een beslag. Ook dat oordeel is goed te volgen. De zaak vertoont op dit punt enige gelijkenis met een beslissing van de Kamer te Den Haag uit 2021 (‘Zie ook’). Daarin luidde het verwijt: “Bij de kadastrale recherches had de notaris moeten opmerken dat op de objecten beslag was gelegd, welk beslag kort voor het passeren was opgeheven. Van de notaris mag worden verwacht dat hij de vader en zoon had gevraagd naar informatie over de lopende procedure en kennis zou nemen van het verlof tot beslaglegging.” De Kamer ging daar niet in mee: “De notaris wordt verweten dat hij niet verder heeft gerechercheerd op de doorgehaalde beslagen. Dat de notaris dat niet heeft gedaan is niet klachtwaardig. Immers vast is komen te staan dat uit de kadastrale berichten niet bleek dat er beslag was gelegd. Op reeds doorgehaalde beslagen hoeft een notaris, zonder dat daar aanleiding voor is, niet te rechercheren.”

Partij(en)

Beslissing van de notaris- en gerechtsdeurwaarderskamer inzake

1. Erez Corporate Services B.V.,
2. Tally's Holding B.V.,

beide gevestigd te Hilversum, appellanten, gemachtigde: mr. E.N. Nordmann, advocaat te Amsterdam, tegen

[Geïntimeerde], gemachtigde: mr. R.A. Oskamp, advocaat te Amsterdam.

Partijen worden hierna klagsters (afzonderlijk: klagster sub 1 en klagster sub 2) en de notaris genoemd.

Uitspraak

Hof:

1. De zaak in het kort

De klacht gaat over het schenden van de zorgplicht door de notaris, die de onder hem gehouden gelden heeft uitgekeerd aan zijn opdrachtgevers, hoewel klagsters hem ervan op de hoogte hadden gebracht dat zij op korte termijn verwachtten een verlof te krijgen tot het leggen van conservatoir derdenbeslag op die gelden. De notaris heeft bovendien niet gereageerd op het verzoek van klagsters de gelden onder zich te houden en op het moment van beslaglegging heeft hij niet direct laten weten dat de gelden al waren uitbetaald.

2. Het geding in hoger beroep

2.1.

Klaagsters hebben op 24 november 2021 een beroepschrift bij het hof ingediend tegen de beslissing van de kamer voor het notariaat in het ressort Amsterdam (hierna: de kamer) van 26 oktober 2021 (ECLI:NL:TNORAMS:2021:20).

2.2.

De notaris heeft op 26 januari 2022 een verweerschrift bij het hof ingediend.

2.3.

Klaagsters hebben op 5 mei 2022 een aanvullende productie ingediend.

2.4.

Het hof heeft van de kamer de stukken van de eerste aanleg ontvangen.

2.5.

De zaak is behandeld ter openbare terechtzitting van het hof van 12 mei 2022. [Naam 1] (namens klaagsters), vergezeld van de gemachtigde, en de notaris, vergezeld van zijn gemachtigde, zijn verschenen en hebben het woord gevoerd; de gemachtigde van klaagsters aan de hand van een aan het hof overgelegde pleitnota.

3. Feiten

Het hof verwijst voor de feiten naar hetgeen de kamer in de bestreden beslissing heeft vastgesteld. Partijen hebben tegen de vaststelling van de feiten door de kamer geen bezwaar gemaakt, zodat ook het hof van die feiten uitgaat.

De feiten zijn als volgt:

3.1.

Klaagster sub 1 treedt onder meer op als trustee en adviseert op het gebied van management en bedrijfsvoering.

3.2.

Precision Holdings B.V. is houder van alle aandelen in Precision Investments B.V. (hierna: PI). Klaagster sub 2 houdt 10% van de aandelen in Precision Holdings B.V. De bestuurder/enig aandeelhouder van klaagster sub 2 is eveneens algemeen directeur van klaagster sub 1.

3.3.

De klacht heeft betrekking op een depotovereenkomst, die op 22 december 2014 is aangegaan door Dromore B.V. (hierna: Dromore) en PI.

Dromore en PI zijn houdstermaatschappijen die (indirect) actief zijn in de hotelbranche en zich onder meer bezig houden met de middellijke aankoop en verkoop van onroerende zaken, meer specifiek in de hotelbranche.

Vanaf november 2013 waren PI en Dromore ieder voor 50% aandeelhouder in Precision Investment II B.V. (hierna PI II). Het belangrijkste actief van PI II was het "Sony-gebouw" te Badhoevedorp.

Op 24 december 2014 hebben Dromore en PI alle aandelen in het kapitaal van PI II verkocht aan Ayholland B.V., handelend onder de vlag van het Corendon concern (hierna: Ayholland). Ayholland wilde het Sony-gebouw verkrijgen om het als hotel te exploiteren. De notaris heeft de akte van overdracht gepasseerd.

3.4.

Dromore heeft een arbitrageprocedure geëntameerd in Israël tegen de bestuurders van PI en klaagster sub 1 en daarbij gevorderd dat zij de schade zouden vergoeden voor de (beweerde) te lage verkoopprijs van het Sony-gebouw aan Ayholland. Daarom zijn Dromore en PI, voorafgaand aan de overdracht op 24 december 2014, overeengekomen dat (onder meer) de koopsom van de aandelen in PI II, te weten een bedrag van € 7.714.552,05, op de derdengeldenrekening van de notaris zou worden gestort.

3.5.

Op 2 februari 2015 heeft Ayholland ten laste van Dromore en PI conservatoir beslag gelegd op (onder meer) de gelden die onder de notaris waren, tot een bedrag van € 1.725.678,50.

3.6.

Op 18 februari 2015 is namens [bedrijf] (hierna: [bedrijf]), klaagster sub 1 en Ceder Administratie en Belastingkantoor B.V. (hierna: Ceder) ten laste van Dromore conservatoir beslag gelegd onder de notaris. Aan [bedrijf] is verlop verleend voor een bedrag van € 239.861, aan klaagster sub 1 voor een bedrag van € 25.389 en aan Ceder voor een bedrag van € 2.435. Het conservatoire beslag van [bedrijf] is op 25 mei 2016 executoriaal geworden.

3.7.

Op 4 januari 2016 is namens [bedrijf] ten laste van PI conservatoir beslag gelegd onder de notaris en is verlop verleend voor een bedrag van € 239.861, welk beslag executoriaal is geworden op 24 februari 2016.

3.8.

Bij e-mail van 9 november 2016 heeft de gemachtigde van de notaris aan alle betrokkenen bericht dat een regeling is getroffen met de beslagleggers. Vervolgens hebben betalingen plaatsgevonden uit het depot aan Dromore, PI en [bedrijf]. De executoriale beslagen van [bedrijf] kwamen daarmee te vervallen. Op het restant van het depot (€ 2.722.310,13) rustten daarna nog de conservatoire beslagen van Ayholland (ten laste van zowel Dromore als PI), klaagster sub 1 (ten laste van Dromore) en Ceder (ten laste van Dromore).

3.9.

In de onder 3.4. genoemde arbitrageprocedure heeft Dromore klaagster sub 1 aansprakelijk gesteld voor een onjuiste waardering die aan de koop en verkoop van het Sony-gebouw ten grondslag lag. Klaagster sub 1 heeft voor Dromore (advies)werkzaamheden voor die verkoop uitgevoerd. De vorderingen van Dromore tegen de bestuurders van PI en klaagster sub 1 zijn bij arbitraal vonnis van 15 oktober 2020 afgewezen met veroordeling van Dromore in de proceskosten en de door klaagster sub 1 gemaakte juridische kosten. In het arbitrale vonnis is tevens de verdeelsleutel vastgelegd voor de tussen Dromore en PI te verdelen opbrengst

van de verkoop van de aandelen in PI II. Het arbitrale vonnis is niet aan de notaris betekend; het is nog niet voor exequatur voorgelegd aan een rechtbank in Nederland.

3.10.

Bij brief van 3 december 2020 hebben Dromore en PI de notaris verzocht het depot aan hen uit te keren.

3.11.

Bij e-mail van 18 december 2020 heeft de gemachtigde van de notaris bij de toenmalige advocaat van klaagster sub 1 en Ceder geïnformeerd naar de status van de conservatoire beslagen. Diezelfde dag heeft de gemachtigde van de notaris ook bij de advocaat van Ayholland geïnformeerd naar de stand van zaken.

3.12.

Bij e-mail van 29 december 2020 heeft de toenmalige advocaat van klaagster sub 1 en Ceder de gemachtigde van de notaris bericht dat de beslagen namens klaagster en Ceder gelegd, zijn opgeheven of kunnen worden opgeheven:

“De bedragen zijn naar ik meen betaald en voor zover niet betaald, zal het nog resterende depot voldoende zijn om dat te regelen, aangezien we een executoriaal vonnis hebben en Ayholland niet het geheel toegewezen zal krijgen. Ik heb [naam 2] en [naam 3] (hof: de gerechtsdeurwaarder) in de cc gezet voor het geval dat het beslag niet is opgeheven, dan mag dat alsnog gebeuren.”

3.13.

Op 5 januari 2021 heeft de notaris het bericht ontvangen dat de beslagen van klaagster sub 1 en Ceder als opgeheven konden worden beschouwd.

3.14.

Bij e-mail van 10 januari 2021 heeft de gemachtigde van de notaris Dromore en PI bericht dat nog met beslaglegger Ayholland overeenstemming diende te worden bereikt over de betalingsverzoeken.

3.15.

Vervolgens hebben Dromore en PI op 20 januari 2021 een kort geding aanhangig gemaakt tegen de notaris om hem te verplichten het depot aan hen uit te keren.

3.16.

Bij e-mail van 9 februari 2021 heeft de gemachtigde van de notaris aan de advocaten van klaagster sub 1 en Ceder, Dromore en PI en Ayholland verslag gedaan van de feiten en een voorstel gedaan over de wijze van uitbetaling van het depot.

3.17.

Bij e-mail van 11 februari 2021 heeft de advocaat van Dromore en PI de gemachtigde van de notaris bericht dat met Ayholland schikkingsonderhandelingen gaande waren.

3.18.

Op 15 februari 2021 is een schikking tot stand gekomen tussen Dromore, PI en Ayholland en zijn bij e-mail de

door hen ondertekende instructiebrieven tot uitbetaling van het depot aan de notaris gezonden.

3.19.

Bij e-mail van 16 februari 2021 heeft de gemachtigde van de notaris een overzicht gegeven van de aanwending van de gelden van het depot, waarmee Dromore, PI en Ayholland hebben ingestemd.

3.20.

Bij faxbericht van 16 februari 2021 heeft de gemachtigde van klagers de notaris bericht dat klagers een verzoekschrift tot het leggen van conservatoir derdenbeslag onder de notaris hadden ingediend bij de voorzieningenrechter: klager sub 1 voor een vordering op Dromore voor een bedrag van € 750.000 en klager sub 2 voor een vordering op Precision Holdings B.V. voor een bedrag van € 150.000. De gemachtigde van klagers heeft de notaris verzocht (en voor zover rechtens vereist gesommeerd) om de bedragen ten aanzien waarvan beslag werd gelegd niet door te storten aan Dromore en PI.

3.21.

Op 17 februari 2021 heeft de notaris de gelden aan Dromore en PI uitbetaald, zoals in de e-mail van 16 februari 2021 van de gemachtigde van de notaris omschreven.

3.22.

Het verlot tot het leggen van conservatoir beslag door klagers is op 26 februari 2021 verleend. Op 1 maart 2021 heeft klager sub 1 ten laste van Dromore en klager sub 2 ten laste van PI conservatoir beslag gelegd onder de notaris.

3.23.

Op 18 maart 2021 heeft de notaris de verklaringen derdenbeslag afgelegd (in het formulier als bedoeld in artikel 475 lid 2 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv)).

3.24.

Bij brief van 22 maart 2021 heeft de gemachtigde van klagers de notaris aansprakelijk gesteld voor de door klagers gestelde schade.

3.25.

Bij brief van 30 maart 2021 heeft de gemachtigde van de notaris namens de notaris de aansprakelijkheid van de hand gewezen.

4. Standpunt van klagers

4.1.

De klacht van klagers valt uiteen in de volgende onderdelen:

- 1) de notaris heeft zijn zorgplicht geschonden doordat hij, terwijl hij op de hoogte was van de indiening van het beslagrekest door klagers en de op korte termijn te verwachten verloten tot conservatoir derdenbeslag, de volledig onder hem gehouden gelden heeft overgemaakt aan Dromore en PI en niet de bedragen van de genoemde vorderingen heeft achtergehouden totdat meer duidelijkheid was

verkregen. Bovendien heeft de notaris op geen enkel moment contact gezocht met klagsters of hun advocaat, terwijl hij die partijen goed kende en wist van hun betrokkenheid bij de zaak;

- 2) de notaris heeft gezwegen waar hij moest praten: ten eerste heeft hij niet geantwoord op het verzoek de gelden onder zich te houden en ten tweede heeft hij op het moment van beslaglegging niet direct laten weten dat de gelden al waren uitbetaald. Daardoor hebben klagsters niet alleen de gelden niet veilig kunnen stellen, maar hebben zij hoge kosten moeten maken voor betekening, overbetekening en dagvaarding binnen veertien dagen in het buitenland;
- 3) doordat de notaris zijn zorgplicht heeft geschonden zijn klagsters benadeeld in hun vordering nu de gelden die door de notaris zijn uitgekeerd naar het buitenland zijn overgemaakt. Klagsters stellen dat de gelden zijn verduisterd en dat de notaris daaraan heeft meegewerkt, wetende dat Dromore en PI geen bankrekening hebben in Nederland. Een redelijk handelend notaris zou navraag hebben gedaan en geen gevolg hebben gegeven aan de kennelijke druk om snelle uitbetaling na zes jaar depot, waarvan hij wist dat de gevraagde snelheid te maken had met de benadeling van klagsters, aan hem bekende partijen.

5. Beoordeling

5.1.

De kamer heeft in de bestreden beslissing de klacht van klagsters tegen de notaris ongegrond verklaard.

Klachtonderdeel 1: zorgplicht notaris

5.2.

De kamer heeft als volgt geoordeeld. Tussen Dromore en PI is een depotovereenkomst gesloten. In dat kader hield de notaris gelden onder zich en verkregen Dromore en PI een voorwaardelijke vordering op de notaris. In de akte is bepaald dat Dromore en PI een onvoorwaardelijke vordering uit het depot kregen na een schriftelijke opdracht van hen aan de notaris. In dat geval was de notaris verplicht tot uitkering overeenkomstig die opdracht. In december 2020 hebben Dromore en PI de notaris opdracht gegeven tot uitkering van het volledige depot. Eerst diende er duidelijkheid te zijn over de opheffing van eerder onder de notaris gelegde beslagen en vervolgens heeft het enige tijd geduurd voordat Dromore en PI en Ayholland (de overgebleven beslaglegger) overeenstemming hadden bereikt over uitbetaling van de gelden uit het depot. Klagsters zijn geen partij en ook niet anderszins betrokken bij de afhandeling van het depot. Op grond van zijn geheimhoudingsplicht stond het de notaris daarom niet vrij om aan klagsters daarover mededelingen te doen. Op 15 februari 2021 lag er een schriftelijke opdracht van Dromore en PI aan de notaris tot uitkering van het depot. Na eenstemmigheid over de aanwending van de gelden uit het depot op 16 februari 2021 heeft de notaris de gelden op 17 februari 2021 uitgekeerd en daarmee uitvoering gegeven aan de depotovereenkomst. Met de notaris is de kamer van oordeel dat alleen een gelegd beslag de uitbetaling op 17 februari 2021 had kunnen voorkomen; met de enkele aankondiging van klagsters van (een verzoekschrift voor verlof tot het leggen van) een beslag op 16 februari 2021 hoefde de notaris geen rekening te houden. Bovendien zou hij in dat geval wanprestatie plegen jegens Dromore en PI. Een (contractuele) plicht van de notaris om met de uitkering van de gelden uit het depot te wachten bestond er dan ook niet.

Klagsters hadden geen contractuele rechten, laat staan een sterker recht dan de contractuele relatie van Dromore en PI met de notaris. Klagsters hadden immers nog geen verlof gekregen om beslag te leggen en ook nog geen beslag gelegd onder de notaris.

5.3.

In hoger beroep voeren klagsters aan dat de kamer ten onrechte heeft overwogen dat alleen een gelegd beslag de uitbetaling van 17 februari 2021 had kunnen voorkomen. De kamer heeft volgens klagsters eveneens ten onrechte overwogen dat de notaris geen rekening hoefde te houden met de enkele aankondiging van een verzoekschrift tot het leggen van een conservatoir beslag. De kamer is bij de beoordeling van dit klachtonderdeel volledig eraan voorbijgegaan dat de notaris bekend was met de perikelen

tussen Dromore en PI enerzijds en klagsters anderzijds. Klagsters waren weliswaar geen partij bij de depotovereenkomst, maar wel partij in het geheel. Op het onder de notaris gehouden depot is in het verleden eerder beslag gelegd door klagsters dan wel de aan hen gelieerde ondernemingen. De notaris wist dus het nodige over klagsters, hij wist van de betrokkenheid van klagsters en hij wist ook dat het beslag en de vordering geen loze dreigementen waren. Hoewel hij was geïnformeerd over het verzoek om beslagverlof, heeft de notaris besloten tot uitbetaling van het volledige depot over te gaan zonder nader onderzoek in te stellen. De notaris heeft daarmee de zorgplicht die op hem rustte geschonden en geen acht geslagen op de belangen van de aan hem bekende derden, terwijl hij was gewezen op de bij klagsters bestaande vrees voor verduistering van de gelden door Dromore en PI.

5.4.

Het hof verenigt zich met het oordeel van de kamer en de gronden waarop dat oordeel berust. De notaris had een verplichting jegens Dromore en PI om tot uitbetaling van de gelden over te gaan. De notaris heeft - zoals in het Novitaris-arrest is benadrukt - onder bijzondere omstandigheden ook een zorgplicht voor de belangen van derden. Die zorgplicht jegens derden gaat echter niet zo ver dat een notaris zijn verplichtingen tot uitbetaling van de koopsom voor de aandelen moet opschorten in een geval als het onderhavige, waarin door klagsters nog geen derdenbeslag daarop was gelegd, maar slechts een aankondiging van een mogelijk te leggen conservatoir derdenbeslag werd gedaan. De notaris was slechts als deponhouder bij de onderhavige kwestie betrokken en het enkele feit dat eerder aan hem beslagstukken waren betekend, is onvoldoende voor de conclusie dat hij van de hoed en de rand wist. Daarbij komt nog dat, als dat al anders was geweest, de vrees dat een van de partijen bij de depotovereenkomst een gegronde vordering van klagsters niet zou voldoen en mogelijk geen verhaal zou bieden, onvoldoende grond oplevert om, voorafgaand aan een nog te leggen beslag, te handelen alsof dat beslag al zou zijn gelegd, door de gelden onder zich te houden. Hoe onzeker de situatie op het moment van de aankondiging nog was, wordt geïllustreerd door het feit dat het beslag uiteindelijk pas dertien dagen later, namelijk op 1 maart 2021, is gelegd. Er bestaat geen rechtsregel op grond waarvan de notaris verplicht was de gelden tot die tijd vast te houden voor klagsters. De notaris heeft geen zorgplicht geschonden. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel 2: het zwijgen van de notaris

5.5.

Volgens klagsters heeft de notaris ten onrechte gezwegen op twee verschillende momenten. Ten eerste op 16 februari 2021. Op die datum ontving de notaris een schrijven waarin de vordering en het belang van klagsters kenbaar zijn gemaakt met het verzoek om bevestiging. De notaris heeft aan klagsters geen reactie gestuurd. De notaris had op dat moment kunnen schrijven dat zolang geen beslag was gelegd, hij geen rekening zou houden met deze aankondiging, maar ook dat heeft de notaris nagelaten. Ten tweede heeft de notaris gezwegen nadat hij de gelden op 17 februari 2021 uit het depot had uitgekeerd. De notaris heeft klagsters niet bericht dat het gelegde conservatoire beslag geen doel had getroffen. Daardoor heeft de notaris klagsters onnodige hoge beslagkosten laten maken. De notaris wist, althans behoorde te weten dat na de beslaglegging de dagvaarding binnen veertien dagen moest worden opgesteld en ook nog in Israël moest worden betekend, hetgeen hoge kosten met zich bracht. Als de notaris op 17 februari 2021 of na ontvangst van de beslagstukken aan klagsters had gemeld dat het geld niet meer in depot was, hadden de beslagkosten en/of de betekeningskosten kunnen worden vermeden, aldus klagsters.

5.6.

Zoals ook door de kamer is overwogen, kon de notaris op grond van zijn geheimhoudingsplicht aan klagsters geen mededelingen doen over de afhandeling van het depot. Dat de notaris niet (meteen) heeft gereageerd op de e-mail van 16 februari 2021 is dan ook niet klachtwaardig.

5.7.

Op grond van artikel 476a lid 1 Rv is de derde-beslagene zodra twee weken zijn verstreken na het leggen van het beslag, dan wel vier weken als de beslagene dit schriftelijk heeft verzocht, verplicht tot het doen van een verklaring van hetgeen door het beslag is getroffen, ook als hij meent dat het beslag geen doel treft. Een verkorting van de tweewekentermijn is mogelijk met instemming van de beslagene. De derde-beslagene en de beslagene kunnen altijd overeenkomen dat eerstgenoemde eerder verklaart, maar niet later dan na vier weken (MvT, [Kamerstukken II 2018/2019, 35225, 3](#), p. 50).

5.8.

Op 1 maart 2021 heeft klagster sub 1 ten laste van Dromore en klagster sub 2 ten laste van PI conservatoir beslag gelegd onder de notaris. Op 18 maart 2021 heeft de notaris voornoemde verklaring afgelegd. Dat is - gelet op het voorgaande in 5.7. - tijdig en conform wettelijk voorschrift, want de notaris heeft niet eerder dan twee weken maar niet later dan vier weken verklaard. Dat klagsters in de tussentijd nodeloos kosten hebben gemaakt, komt voor rekening en risico van klagsters als beslagleggers. Na de beslaglegging hadden klagsters, die werden vertegenwoordigd door hun advocaat, de mogelijkheid van een vervroegde verklaring kunnen onderzoeken om te voorkomen dat zij wellicht nodeloze kosten zouden maken om twee dagvaardingen op te stellen en te betekenen in Israël. Voor zo'n vervroegde verklaring was instemming van de beslagenen - Dromore en PI - vereist. Het lag niet op de weg van de notaris daar achteraan te gaan. De overweging van de kamer dat het de notaris zou hebben gesierd indien hij klagsters eerder had laten weten dat het beslag geen doel had getroffen is dan ook ongegrond, zoals de notaris in hoger beroep terecht heeft opgemerkt.

De klacht van klagsters is ook op dit onderdeel ongegrond.

Klachtonderdeel 3: verduistering gelden

5.9.

Klagsters voeren ook in hoger beroep aan dat de notaris te snel het volledige depotbedrag heeft uitgekeerd aan Dromore en PI. De kamer heeft dat ten onrechte als onvoldoende ondersteund aangemerkt. De notaris is op 16 februari 2021 geïnformeerd over het te verwachten verlot, maar ondanks deze informatie en zonder het verlot af te wachten heeft de notaris op 17 februari 2021 het volledige bedrag uitgekeerd. Tussen beide handelingen is minder dan 24 uur verstreken. De notaris wist dat klagsters aanspraken hadden op het depotbedrag en dat reële vrees bestond voor verduistering bij volledige uitbetaling. Doordat de notaris het conservatoire beslag niet heeft afgewacht en het volledige bedrag aan Dromore en PI heeft overgemaakt zijn bedragen naar het buitenland overgeheveld en is daarmee aan klagsters de mogelijkheid ontnomen hun vorderingen te gelde te maken, aldus klagsters.

5.10.

Zoals hiervoor reeds is geoordeeld, bestond voor de notaris geen verplichting de gelden onder zich te houden. De notaris was op grond van de depotovereenkomst met Dromore en PI gehouden tot uitbetaling aan die partijen over te gaan. Dat kan geen medewerking aan verduistering zijn. Daarnaast volgt uit de feiten dat de notaris drie maanden bezig is geweest met de uitkering van het depot. Dromore en PI hadden immers in december 2020 de notaris reeds opdracht gegeven tot uitkering van het depot en pas nadat volledige overeenstemming was bereikt met de overgebleven beslaglegger, Ayholland, en nadat de notaris op 17 februari 2021 daartoe schriftelijk opdracht had gekregen, is het depot uitgekeerd op de derdengeldenrekeningen van de advocaten van die partijen. Ten overvloede zij opgemerkt dat het hof in de brieven van de gemachtigde van klagsters van 16 februari 2021 niets leest over een vrees voor verduistering. Ook dit klachtonderdeel is ongegrond.

5.11.

De conclusie is dat alle klachtonderdelen ongegrond zijn. Het hof zal de bestreden beslissing dan ook bevestigen.

6. Beslissing

Het hof:

- bevestigt de bestreden beslissing.

Deze beslissing is gegeven door mrs. A.R. Sturhoofd, J.C.W. Rang en J.H. Lieber en in het openbaar uitgesproken op 23 augustus 2022 door de rolraadsheer.